

Posudek oponenta bakalářské práce

LUCIE NOVOTNÁ: Závěrečný bakalářský koncert - klavír

Vedoucí BK: Doc. MgA. Jiří Pašek

Oponent BK: Doc. Michal Chrobák

Závěrečný bakalářský klavírní koncert Lucie Novotné se konal 20. května 2015 v Koncertní síni Petra Ebena v Hradci Králové. Do jeho programu zařadila interpretkyně tyto skladby:

S. Prokofjev:	Etudy op. 2 (d moll, c moll)
J. S. Bach:	Dvouhlasé invence (a moll, h moll)
L. v. Beethoven:	Devět variací na téma „Quant' è più bello l'amor contadino“
S. Rachmaninov:	Etude-Tableaux d moll, op. 33
F. Chopin:	Etuda c moll, op. 25 Balada F dur, op. 38

Program zahájila Lucie Novotná nepříliš často hranými etudami Sergeje Prokofjeva. Prokázala, že vládne spolehlivou technikou, i obtížná místa hrála velmi lehce, někdy ale až s výsledným dojmem menšího vnitřního zaujetí. Etudy tak vyzněly poněkud suše a bez přesvědčivého ukončení. V etudě c moll se interpretkyně nepodařilo udržet nasazené tempo a skladba postrádala potřebný tah.

Dvouhlasé invence Johanna Sebastiana Bacha rovněž neslyšíme v koncertním provedení příliš často. Lucii Novotné se více dařilo v první z nich (a moll), i když z hlediska dosažené barvy tónu zněla invence poněkud syrově. V druhé invenci (h moll), hrané kultivovanějším úhazem, měla interpretkyně značné pamětní problémy.

V netradičním repertoáru pokračovala Lucie Novotná interpretací variací Ludwiga van Beethovena (Devět variací na téma „Quant' è più bello l'amor contadino“). Provedení bylo bezproblémové, přesto mi chybělo ve výrazovém projevu trochu více poezie. Jednotlivé variace byly sice barevně odlišeny, zpěvnosti kantilénových míst však mohla interpretkyně věnovat více pozornosti.

Etuda-obraz d moll (op. 33) Sergeje Rachmaninova postavila před interpretkyni opět náročnější technický i výrazový úkol. S náročností prstové i akordické techniky se Lucie Novotná vyrovnala se ctí, opět něco dlužná zůstala po výrazové stránce. Skladba měla malý výrazový náboj a klavíristka použila podobnou úhazovou technikou ve smyslu barvy a šířky tónu jako v úvodních Prokofjevových etudách. Skladby Sergeje Rachmaninova si ale žádají zcela odlišný přístup.

Závěr koncertu patřil skladbám Fryderyka Chopina. V Etudě c moll op. 25 č. 12 zvolila Lucie Novotná svižné tempo a tentokrát i dostatečně barevný úhaz. Kladem interpretace byla výrazná snaha o dynamickou výstavbu skladby a využití agogiky, z hlediska čistoty úhazu v akordických rozkladech ale nebyla interpretkyně vždy zcela úspěšná.

Bezesporně nejobtížnější skladbou koncertu byla Chopinova Balada F dur, která se stala přirozeným vyvrcholením jejího vystoupení. Lucie Novotná v ní - stejně jako v předchozích skladbách - prokázala, že její technická výbava jí neklade velká omezení ve výběru repertoáru. Výkonu však opět chyběla větší výrazová přesvědčivost. Úvodní téma znělo málo hladce („stojatý“ rytmus v třídobém taktu), nasazené rychlé tempo v části *Presto con fuoco* mělo za následek rozkouskovanost dramatických partií. Celkově vyzněla Balada F dur poněkud chladně, interpretka nepostavila techniku do služeb výrazu a nevyužila tak celý obsahový potenciál skladby.

Přes uvedené výhrady považuji koncert Lucie Novotné za úspěšný a splňující požadavky závěrečného bakalářského koncertu.

Doc. Michal Chrobák

Hradec Králové, 20. srpna 2015